

"Kiittäkää"

Raamatun kehotus: "rukoilkaa lakkaamatta," ja samoin kehotukset kiittämään joka tilassa ja myös iloisuuteen joka hetki - tuntuvat miltei kohtuuttomilta vaatimuksilta.

Ajatellessamme todellista elämää, tiedämme näiden vaatimusten mahdottomuuden, mutta tutkiessamme syvemmin rukouksen, kiitoksen ja iloisuudenkin perusominaisuuksia, voimme ymmärtää näiden olevan suurelta osaltaan asennetta, tunnetta, elämän tapaa tai olotilaa.

Näemmehän Raamatusta, kuinka rukouskin voi olla pelkkä huokaus. Samoin iloa ylläpitävä perusta on toivossa, joka on annettu Pyhässä Hengessä. Se on iloa ja riemua.

Kiitollinen mieli on siis tärkeämpi, kuin sanat, joita ei välttämättä edes tarkoita.

Rukouksessa saatan sanoa "kiitos Jeesus kaikesta." - Pohdin, kiitänkö todella kaikesta? Ja vieläpä koko sydämestäni? - Tarkoittoa ihan kaikkea; myös vaikeuksia, koettelemuksia, kipuja, menetyksiä ja pettymyksiä, kaiken hyvältä tuntuvien asioiden rinnalla. Voisinko kiittää ja iloita lankeemuksestani? Edes siksi, että "missä synti on suureksi tullut, siellä armo on ylenpalttinen"? Entä olenko iloinen ja kiitollinen sairaudestani? Edes siksi, että Jumala ohjaa minua kulkemaan oikeaa tietä kivun kautta?

Ymmärrän, että Jumala tahtoo viedä meitä kiitolliseen mieleen. Hän tahtoo, että iloisin mielin tekisimme matkaa ollen yhteydessä Häneen.

Antautuessani Jeesukselle, voin omistautua kokonaan tähän Jumaliseen rakkauteen, vieläpä niinkin, että kaiken mitä teen, voin asettaa Jumalani eteen rukouksena, kiitoksena ja Jumalan ylistyksenä. Se kaikki, että hengitän, elän, liikun ja toimin, on juuri sitä, mitä Jumala asetti minut tänne tekemään. Eikö se juuri ilahduttaisi Jumalaa? Tahdonkin asettaa näin elämäni kokonaan Hänen eteensä ylistyslauluksi ja kiitokseksi pyrkien elämään "elämäni evankeliumin arvon mukaisesti."

Kiitollinen mieli elämänasenteena poistaa tehokkaasti myös katkeruutta ja pahaa mieltä. Samalla se ohjaa elämänmyönteisyyteen ja toivorikkaaseen olotilaan.

Kuka tai ketkä tästä hyötyvät? Ennen kaikkea ihminen itse parantaa omaa elämänlaatuaan huomattavasti. Lisäksi kaikki asenteemme ja tekemisemme vaikuttavat ympäristöömme. Voisi kysyä, mitä haluat kylvää: Kiitosta vai kirousta? Iloako vai surua? Jne.

Kiitoksen mieltä voin korostaa elämässäni ajatteleamalla sitä kaikkea hyvää, mitä Jumala on armossaan lahjoittanut. En ansaitse pelastusta, en edes sitä, että saan elää tätä elämäni. En ansaitse lähelläni olevia rakkaita ihmisiä, en terveyttä, en edes sielun rauhaa.

Kaikesta jään kiitoksen velkaa suurelle Jumalalle, Hänelle, joka on lahjoittanut elämän ja iankaikkisuuden Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.

Voin lukea Psalmin sanoin ja kehottaa itseäni kiitokseen:

"Kiitä minun sieluni Herraa kaikesta, mitä hyvää Hän on minulle tehnyt!"

Kiitos Jeesus, että elämä ei ole aina ollut helppoa.

Mutta kiitos, että olet ollut kanssani vaikeuksien keskellä.

Kiitos, että rakkautesi ja armosi on suuri.

Niihin turvautuen jään lepäämään käsivarsillesi - kiitollisena, ja iloisin mielin.